

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/339/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312210028
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5312210028.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO : 35807598, právne zastúpený AK JUDr. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné nám. 13, v konaní náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 6C/115/2012-92 zo dňa 17.03.2015, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 6C/115/2012-92 zo dňa 17.03.2015 zamietol návrh navrhovateľa. Odporcyni náhradu trov konania nepriznal a zároveň zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a nestranný súd a návrh navrhovateľa na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke Okresného súdu v Prešove podľa uznesenia zo dňa 07.10.2013 podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Súd prvého stupňa rozsudok odôvodnil poukazom na ustanovenia zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov a vykonané dokazovanie, na základe ktorého mal preukázané nasledovné skutkové a právne skutočnosti.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody vo výške 175,- Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 885,12 Eur, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý mal spočívať v prieťahoch v konaní (o návrhu na zámenu exekútorov nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote 30 dní, ale s omeškáním).

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa mal preukázané, a to z exekučného spisu 6Er/108/2005, že žiadosť o vydanie poverenia je z 08.03.2005. Súd poverenie vydal dňa 17.03.2005. Návrh na zmenu exekútora bol doručený dňa 22.11.2010, námietky povinného súd zamietol uznesením zo dňa 10.02.2012 a uznesením zo dňa 30.03.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.04.2013 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju a zároveň zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Podstatné vo veci je skutočnosť, že exekúcia bola právoplatne zastavená, teda zamienený exekútor by nemohol právne relevantným spôsobom vymáhať pohľadávku navrhovateľa a nemohla mu takýmto postupom vzniknúť škoda. Súd prvého stupňa konštatoval, že k prieťahom v danom konaní

nedošlo, aj keď súd nerozhodol v lehote 30 dní. Poukázal na nález Ústavného súdu I ÚS 16/2, podľa ktorého nie každé porušenie zákonných lehôt sa automaticky považuje za porušenie základného práva, keď do úvahy treba brať všetky okolnosti prípadu.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prietahov v predmetnom exekučnom konaní) ako jeden z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Zároveň zamietol aj návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd, keď podľa názoru prvostupňového súdu nie je dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Toto ustanovenie umožňuje súdu konanie prerušiť. Nejde teda o kogentné ustanovenie, ktoré by súdu ukladalo povinnosť konanie prerušiť. Prerušenie konania z tohto dôvodu nie je obligatórne a súd preto konanie neprerušil. V konaní mal preukázané, že zákonná sudkyňa nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci. Pokiaľ navrhovateľ ďalej navrhol prerušiť konanie aj z dôvodu, že Okresný súd v Prešove uznesením zo dňa 07.10.2013 v súlade s ust. § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť odporkyňa Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a navrhovateľ má za to, že vyriešenie prejudiciálnej otázky má zásadný význam pre posúdenie správnosti postupu exekučného súdu, súd prvého stupňa dospel k záveru, že ani tento dôvod nie je dôvodom na prerušenie konania. Konštatoval, že v danej veci exekučným titulom nebol rozhodcovský rozsudok, ale notárska zápisnica a prejudiciálne otázky neboli položené v tomto konaní. Keďže v nadväznosti na § 154 ods. 1 O.s.p. ku dňu rozhodovania súdu nebol známy výsledok rozhodnutia, navrhovateľ ho nedoručil, súd prvého stupňa konštatoval, že uvedené otázky nesúvisia s predmetom sporu, preto aj v tomto prípade návrh na prerušenie konania zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný, vznikol nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi v konaní neúspešnému, no z dôvodu, že odporca si náhradu trov konania nevyčísľil a z obsahu spisu trov konania nevyplývajú, súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata navrhovateľových odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že :

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f)),
- b/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodol vylúčený sudca (§205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. g),
- c/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h),
- d/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností § 205 ods. 2 písm. c),
- e/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f).

V dôvodoch odvolania bližšie uviedol, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p. poukázal na to, že požiadal súd o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudca, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie veci, je potrebné ho z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa odvolateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu). Súd vychádzajúc z

mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. Ďalej tvrdil, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Podľa neho súd úplne ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Preto s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ust. v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je v podstatných bodoch vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa nepovažoval odvolací súd za dôvodné, a preto nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie. Najmä námietku navrhovateľa, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal nepochybne preukázané, že okresný súd nariadil pojednávanie na deň 17.03.2015. Právny zástupca navrhovateľa prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 19.02.2015. Podaním zo dňa 05.03.2015 doručeným prvostupňovému súdu 13.03.2015 podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu na prejudiciálnej otázke. V zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. teda boli splnené podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, nakoľko účastník nepožiadaval o odročenie z dôležitého dôvodu.

K odvolaciemu dôvodu, že rozhodoval vylúčený sudca, odvolací súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Krajského súdu Žilina zo dňa 02. októbra 2014 sp. zn. 9NcC/71/2014, z ktorého vyplýva, že z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na ťamojšom súde pod sp. zn. 6C/115/2012 boli vylúčené len sudkyne JUDr. Adriana Pytliaková, PhD. a JUDr. Anna Hozáková. Ostatní sudcovia okresného súdu z pojednávania a rozhodovania veci neboli vylúčení. Preto s poukazom na uvedené neobstojí námietka navrhovateľa, že zákonnú sudkyňu JUDr. Annu Plichtíkovú, ktorej bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku navrhovateľa, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkazy vykonal, neodňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil) sám zbavil. Námietka navrhovateľa, že okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z tvrdení odporcu, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z uvedeného exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku navrhovateľa na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z.

Pokiaľ okresný súd zároveň uvedeným rozsudok zamietol aj návrhy navrhovateľa na prerušenie konania a okresný súd pojal aj tieto rozhodnutia do rozsudku, odvolací súd aj v tejto časti preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa a dospel k záveru, že aj v tejto časti je jeho rozhodnutie vecne správne, a preto ho

podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, pričom sa v celom rozsahu aj v tejto časti stotožnil s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia.

Odvolací súd navyše dodáva nasledovné : Ustanovenie § 109 ods. 2 O.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, tzn. také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Pod uvedený prípad spadá aj rozhodovanie o návrhu na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Pokiaľ zo strany navrhovateľa bol podaný na prvostupňový súd návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, takýto návrh automaticky nezakladá povinnosť súdu prerušiť konanie. (I ÚS/21/2000).

Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil pochybenie, potvrdil ho ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol úspešný odporca, no náhradu trov odvolacieho konania nenavrhol nahraďiť, preto mu ich súd nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.